

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 320. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm17151/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Dette var da den gamle Gine-Plads for det Græske
 Hellesio, thi Grækerne saavel paa Lille-Asien som paa
 Siciliens og Italiens Kyper besvarede selv, at Helles-
 Ien var Moders-Landet, og skøndt haade Sicilien og
 Dydiseen frembrang derudover, ublide de dog med Las-
 sen og Agamemnon at derfor, og endelig har den
 første Kamp med Barbarerne, sarg og blodig, hvortil, at det
 kun er her, Man endnu har mere end Moders-Maal,
 har Helles-Land tilføjet med de Gamle. Dogge Dels
 træde selv de bedste Opførelse i Europa giennem flere Aarhuns-
 derer, var for længe siden uddøde, og Mange tør endnu ikke
 træde deres egne Min, som viste det Modfatti, men derfor er
 det dog lige vist og vil saant vi haade, til Mennekes-Slægten
 ubegnelige Gavn, almindelig erkendes, at Grækerne er en
 glædelig Udringelse blandt Tidens berømte Folk, saa hos
 deres Mærk uddøde ikke Moders-Maal men tilfaldes kun, daa-
 net med dem, i Barbaris, og vil nu Allet oplyse med dem
 igjen, da haade deres Sang og Daad hviler, at Landen var
 ogsaa kun indslunnet, si hensovet. Kan vil det naturligvis
 hvoeren være af de Glædelige Sebers Græns den Ny-
 Græske Land oplyser, eller paa deres Græns den oplyser sit
 Panten, thi det er kun Gienanger-Hæd, men Navne som
 Hydra og Spezza vil blive Skæls og Wngias
 Meddelereinder, og hvortil oplyst vil Landen fortætte sin hers-
 lige vid Afguderiet fortælle og afstude Bane.

Godt der nu aandelig udmærkede Grækerne i Hø-
 Eiden, og hvad de derfor umædelig kan have saant enen af
 Wgypere eller Phonicer, som mangede det, var især den
 levende Gæleff af, at Menneket er „i Slægt med
 Guddommen.“ Dette er nemlig noget ganske andet end
 at enkelte Menneker ansæes for Gude-Sønner eller Guderens
 Fortroelige, hvad der var Tilfældet hos mange andre Hednins-

